Dıgıl

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Fiyatı: 600 lira
(KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 52
26 Nisan 1990

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
7. VİTES

VAH VAHAP VAH

TEKİN ARAL'dan
Ah şu arkadaşlarım

SONER GÜNDAY'DAN
SITKI SEDAT

İLBAN ERTEM'DEN
GARİBAN AKİF

NURİ KURTCEBE
SERHAT GÜRPINAR
BÜLENT MORGÖK
ŞEVKET YALAZ

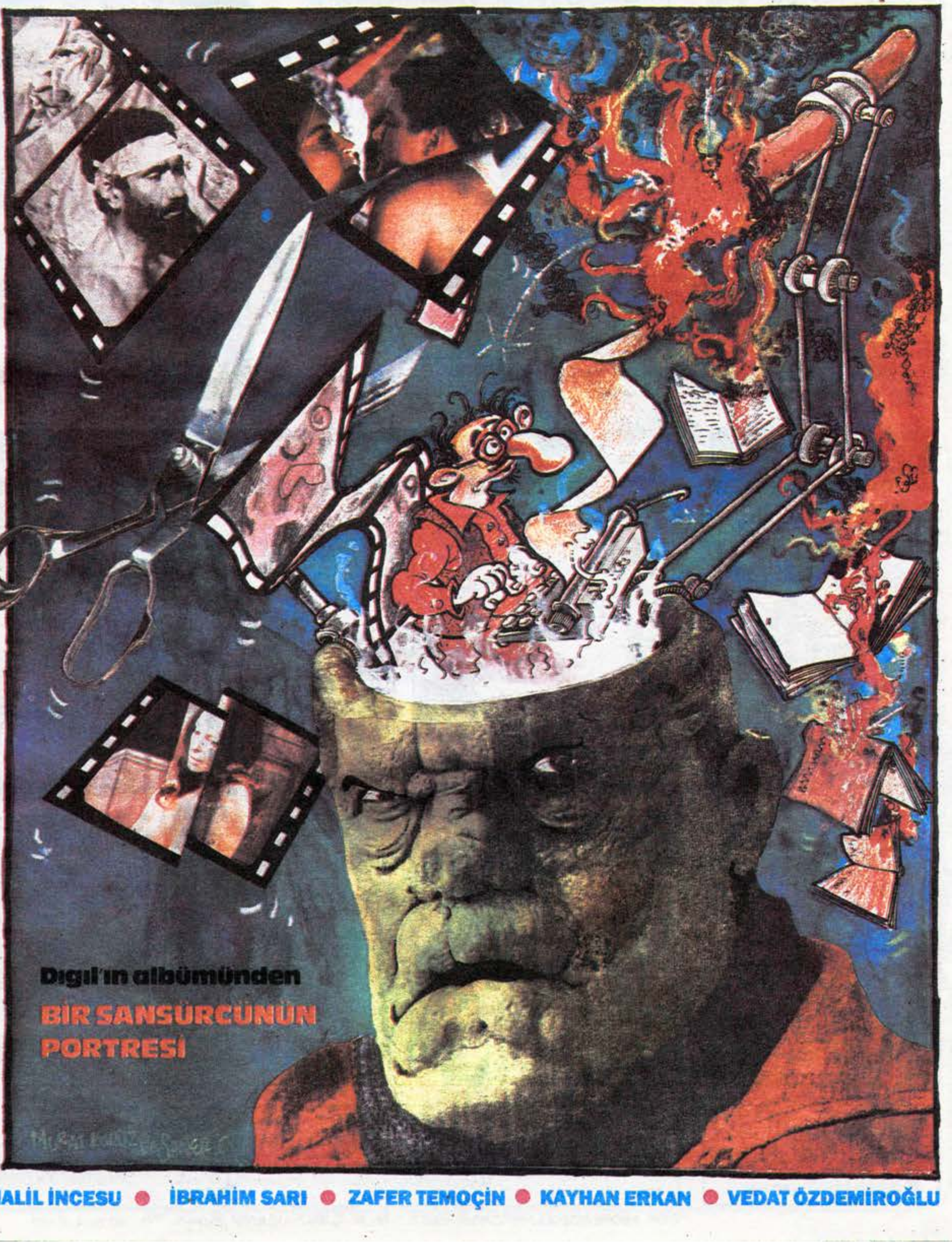

SÜLEYMAN ARGUN • HALİL İNCESU • İBRAHİM SARI • ZAFER TEMOÇİN • KAYHAN ERKAN • VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Mikro MAGANDA

Serhat Gürpınar

● **Pirensip**

● **Zula...**

Bülent MORGÖK

GECELERİN ARİFİ

● **Maymuncuk**

● **Postacı kapıyı iki kere çalar...**

Dıgıl

YIL: 1 SAYI: 52
26 NİSAN 1990 Perşembe

Basıldığı yer:
Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. 11–2 Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım!

Bir tatilzedenin anıları

BAYRAM tatilinde bir yerlere gidenleriniz mutlaka bazı ilginç olaylarla karşılaşmışlar, gitmeyenler ise bu tip ilginç olayları en azından giden yakınlarından dinlemişlerdir. Ama bizim Özer'in bana anlattıkları, bunları bir kez de sizlere anlatmaya değer doğrusu...

Özer benim eski bir arkadaşımdır. Baba mesleği olan plastikçiliği sürdürdüğü kendi çapında küçük bir atölyesi vardır.

Özer geçmişte uzun bir bayram tatilini çok kişi gibi, karısı ve iki çocuğuyla bir yerlerde geçirmeye karar vermiş. Zaten yıllardır bir yere gitmediğinden hep böyle bir gezinin özlemini çeker, bir fırsat çıkmasını beklermiş. Hemen kolları sıvamış, gazetelerde ilanlarını gördüğü turizm şirketlerine, otel ve motellere telefon etmeye başlamış. Ama biraz geç kalmış olacak, o uzun tatilde adeta hücuma uğrayan bu otel ve motellerin hiçbirinde yer bulamamış. Sonunda tanıdık bir turizm şirketinin aracılığı ile, Marmaris taraflarında bir otelde yer ayırtabilmişler.

Yollar daha az kalabalık olur diye yola arife günü sabahı erkenden çıkmışlar. Aynı gün, gece geç saatte ise sora sora buldukları otele gelmişler. Otel Marmaris'in biraz dışında, küçük fakat çok şirin bir yermiş. Denize beş on dakika uzaklıkta, şahane deniz manzaralı bir tepede imiş.

Gece geç saat olduğundan otel görevlisi olduğu anlaşılan kişiyi uyandırmak hayli güç olmuş. Uykulu gözlerle bizimkileri odalarına çıkaran görevli, odadaki tek yatağı gösterip:

– **Bu gece bununla idare edeceksiniz,** demiş. **Daha erken gelseydiniz odanızı hazırlardık. Şimdi yatak almak için diğer müşterileri uyandırıp odalarına girmek gerekecek. Zaten şunun şurasında sabaha da birşey kalmadı.**

Çaresiz kabullenmişler. Özer karısına, **"Siz çocuklarla yatıp uyuyun, ben otelin lobisinde otururum. Biraz da etrafı gezerim..."** demiş. Ama karısı razı olmamış. Belediye otobüsünde imişçesine hep birlikte o tek yatağa üst üste uzanmışlar. Yorgan almalarına rağmen, sivrisinekten, uyumalarına da pek fırsat kalmamış zaten. Sabah kalkmışlar... Pırıl pırıl bir gün... Pencereden o cennet gibi güney sahilleri görünüyor. Önce bavullarını açıp eşyalarını yerleştirmişler... Daha sonra da kahvaltı etmek, ayrıca yatak işini halletmek üzere aşağı inmişler.

Lokanta bölümüne gidip oturmuşlar. Bakmışlar, ortalıkta kendilerinden başka hiç kimse yok.

– **Biz erken kalktık**, demiş Özer, baksana saat daha sekizbuçuk. Millet uyuyor herhalde.

Tam bu sırada yanlarına şişman bir adam gelmiş. Otelin sahibi imiş. Tanışmışlar.

– **Otelimizden çok memnun kalacaksınız**, demiş adam. **Aslında burda yer bulmanız bile mucizedir. Son dakikada bir müşterimiz gelmeyeceğini bildirdi. Size onların yerini verdik. İsteklerinizi bize bildirin, anında yerine getirilir.**

– **Sağolun, çok teşekkür ederiz. Şey, mümkünse kahvaltı etmek istiyoruz.**

Şişman otelci gülerek:

– **Ah, tabii siz gece geldiniz, size bildiremediler... Kahvaltı sabah saat yedi ile sekiz arasında verilir,** demiş. **Şu anda saat dokuza geliyor. Ama çocuklar için size birşeyler hazırlasınlar dilerseniz.**

Az sonra da masaya, çay, peynir, tereyağı falan gelmiş. Kahvaltılarını etmişler. Tam kalkacaklar, garson elinde bir hesap pusulası ile tepelerinde bitivermiş.

– **Kahvaltı saati dışında yapılan kahvaltı, komple pansiyon dışında kalıp ücrete tabi oluyor. Şuraya bir imzanızı lütfedin.**

Özer hesap pusulasına bir bakmış. Gözleri dışarı uğramış. Neredeyse bir kişinin günlük komple pansiyon ücretine yakın. Daha ilk günden bir tatsızlık çıkmasın diye ses etmemiş. Çıkarıp nakit olarak ödemiş.

Garson gidince karısına:

– **Burada ekstralar çok pahalı galiba. Mümkün olduğu kadar komple pansiyon yemeklerini yiyip, açıktan birşeyler istemeyelim,** demiş.

Denize gitmek üzere kalkmışlar. O ara Özer'in aklına gelmiş... Tam kapıdan çıkarlarken resepsiyondaki görevliye sormuş:

– **Öğle yemeği kaçta veriliyor?...**

– **Valla beyim, müşterilerin denizden dönüşüne göre değişiyor. Pek belli olmuyor. Bazen oniki – bir arası, bazen bir ile iki arası. Siz en iyisi saat tam birde burada olun.**

Öğleye kadar bir güzel denize girip, güneşlenmişler. Öğleyin saat tam birde otele dönmüşler.

Doğru restorana gitmişler. Bakmışlar kendilerinden başka müşteri olarak bir masa var. Onlar da kalkmak üzereler. Bir masaya oturmuşlar... Garson gelmiş.

– **Çok afedersiniz beyefendi, gene biraz geç kaldınız. Bugün otel müşterisi erken bastırdı. Öğle yemeğini erken vermek zorunda kaldık. Son tabldotu da şu kalkan turist grubuna verdik. Ama isterseniz ızgaralar, etler ve balık mevcut. Hemen yaptıralım.**

Gelen hesapla bir kazık daha yemişler. Biraz dinlenmek için odalarına çıktıklarında Özer'in karısı:

– **Bugün akşam yemeği bitinceye kadar otelden ayrılıp bir yere gitmek yok, demiş. Hiç değilse akşam yemeğini kaçırmayalım. Otele geleli neredeyse bir gün bitecek, parasını ödediğimiz komple pansiyon yemeğinden daha bir lokma yiyemedik.**

Devamı 4. Sayfada...

Bakırköy Belediye Tiyatrosu

NECATİ CUMALI

MİNE

Yöneten: ZELİHA BERKSOY

Perşembe ve Cuma Saat: 21.15'de

DARİO FO'nun

iki perdelik curcunası

"BEDAVA MI SANDIN?"

Yöneten:

OĞUZ ARAL

Cumartesi ve Pazar

Saat: 15.00 ve 21.15'de

Adile Naşit Kültür Merkezi-İncirli

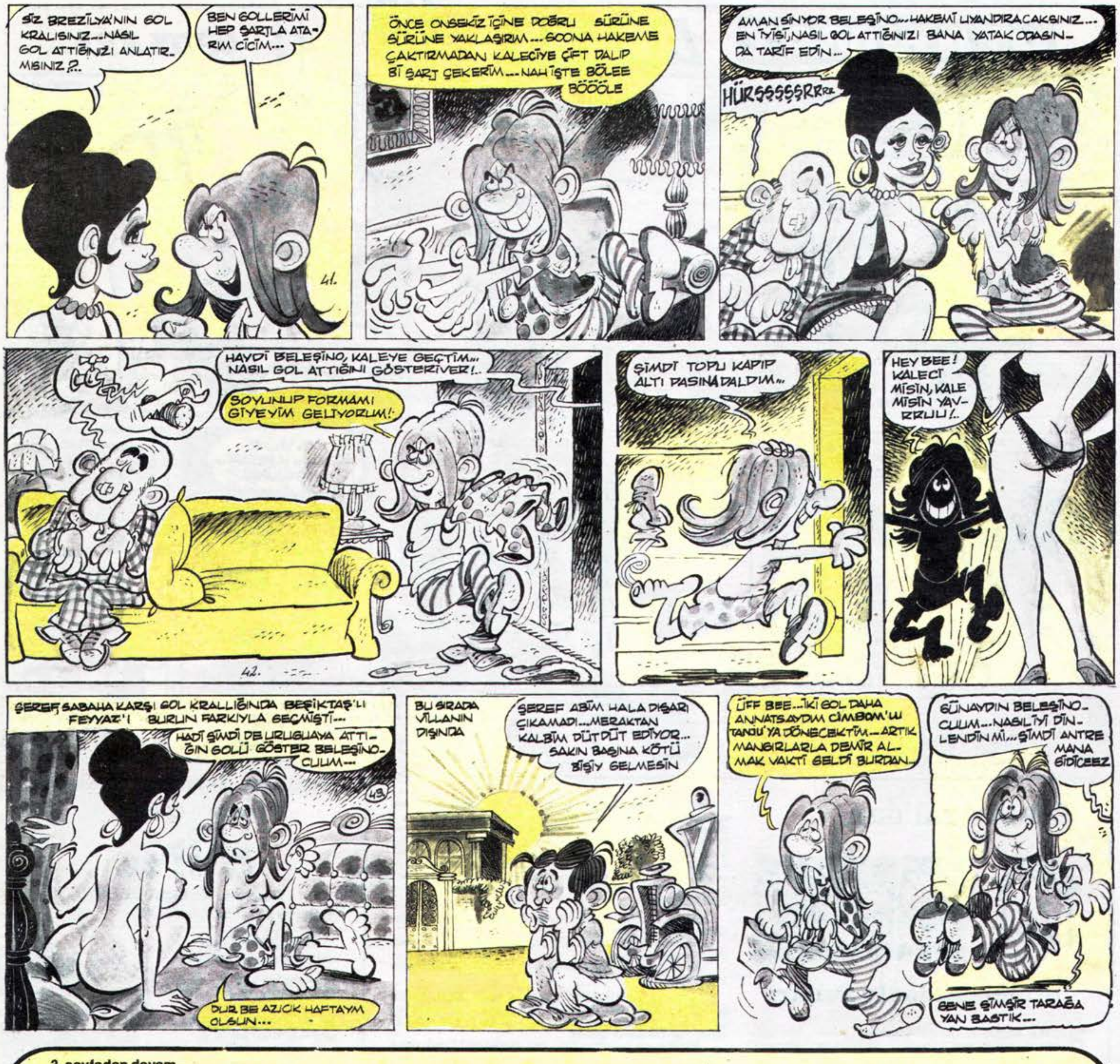

3. sayfadan devam...

Ve akşam yemeğini kaçırmamışlar. Lokantaya indiklerinde etraf mis gibi ızgara balık kokuyormuş.

– **Tamam,** demiş Özer karısına. **Yemekte ızgara balık var.Böyle otele de böylesi yakışır zaten... Bu akşam bir güzel rakı içeriz seninle.**

Masalarına oturmuşlar. Az sonra elinde koca bir tepsi ile garson çıkagelmiş. Özer şöyle keyifle arkasına yaslanıp rakıyı söyleyecekken, bir bakmış... Garson önlerine birer tabak kuru fasulye ile birer tabak bulgur pilavı koyuyor...

– **Bunlar ne?**

– **Tabldot...**

– **Herkes balık yiyor!.**

– **Onlar ekstra yiyorl[illegible] [illegible]tta fasulye pilav var, isteyen tabldotunu yiyor, isteyen bal[illegible] y[illegible] da ızgara et.**

Çaresiz oturup yemişler fasulye pilavı. Bu arada Özer de rakıyı söylemekten vazgeçmiş tabii.

Ertesi sabah kahvaltıyı gene kılpayı kaçırmışlar. Bu defa hır çıkarıp bağırmış Özer...

– **Kadıköy vapuru gibi kahvaltı olur mu?... Bir gün 7.45... Ertesi gün 8.15... Kahvaltıya yetişmek için gece birimiz uyumayıp nöbetçi mi kalacağız?...**

Lokantanın sahibi koşup Özer'i yatıştırmış. Kahvaltılarını getirmişler. O gün öğle yemeğini de kaçırmamışlar. Daha doğrusu Özer, karısı ve çocuklarını yollamış denize... Kendisi oralardan pek ayrılmamış. Kaçta olduğunu kimsenin bilmediği yemek vaktine kadar da dolanıp durmuş oralarda. Öğle yemeklerinde otel sahibinin deyimiyle, "Bu sıcak havada hafif olsun" diye çorba ve bir zeytinyağlı yemek veriyorlarmış. Müşterilerin bir bölümü yemeklerden şikayetçi imiş ama çoğunluğu oluşturan yabancı turistler ne verildiğinin farkında bile değillermiş... Zaten az yiyorlar, yedikleri zaman da balığa rağbet ediyorlarmış. Döviz bozdurduklarından ekstra ücretler de pek koymuyormuş adamlara.

Akşam yemeğinde gene tam vaktinde gitmişler lokantaya. Gitmişler ama, gitmeseler daha iyi imiş. Çünkü garson gene kurufasulye pilavı dayamış önlerine. Bu defa bozularak yemeden kalkmışlar. Otele yakın yemek yiyecek bir yer de bulunmadığından bavullarındaki kek, bisküvi gibi şeylerle bastırmışlar açlıklarını.

Ve bu kurufasulye pilav işi bir tek gece hariç, orada kaldıkları dokuz gün sürmüş gitmiş.

Bir defasında Özer gitmiş otel sahibine vermiş veriştirmiş.

– **Bu ne rezillik böyle!... Onca para verdik, her Allah'ın günü kurufasulye pilav yiyoruz!...**

– **Aman Özer bey**, demiş otel sahibi, **bizim fasulye pilavımız çok ünlüdür... Bir yiyen bir daha vazgeçemez...**

– **İstese de vazgeçemez zaten... Her gün metazori dayıyorsunuz adamın önüne!...**

Sabahlara dek sivrisineklerle savaşmak da tatillerinin içine eden diğer bir konu olmuş. Bir defasında otelin içindeki küçük dükkândan şu fıs fıs diye sivsineklere sıkılan ilaçtan alacak olmuş. Öyle bir para istemişler ki Özer'den...

– **Ulan bu paraya kalaşnikof alır sivrisineklere onunla ateş ederim...**

Deyip vazgeçmiş Özer ilacı almaktan.

Bir gece yarısı uyurken Özer'in "Gümbürt!..." diye bir sesle kendini yerde bulması ise tüm bu olayların üzerine tuz biber ekmiş. Uyku sersemi ayağa fırlayan Özer, bakmış odada iki herif var. Tam heriflere girişecek, adamlardan biri...

– **Şey afedersiniz... Az önce müşteri geldi de... Sizin altınızda bir fazla yatak vardı, onu alıyorduk** demiş. **Sizi bir iki kez uyandırmak için dürtükledik ama uyanmadınız.**

İşte bunları anlattı Özer bana... Bu arada bir kolu sarılı, bir gözü ise hafifçe morarmıştı.

– **Hayrola n'oldu?... Dönerken kaza falan mı geçirdiniz?...** diye sordum.

– **Yok,** dedi: **"Veda gecesinde oldu. Otel sahibi döneceğimiz günün gecesi bir veda gecesi düzenledi. Otelin açılışından kalma havai fişekler, çatapatlar, roketler falan varmış. Onları patlattı. Ben kolumdan roket yedim... Gözüme de havai fişek geldi. Büyük oğlanın boynu, hanımın da biraz saçı yandı. Herifin veda gecesi, az daha "Hayata veda" gecemiz oluyordu."**

Tekin Aral

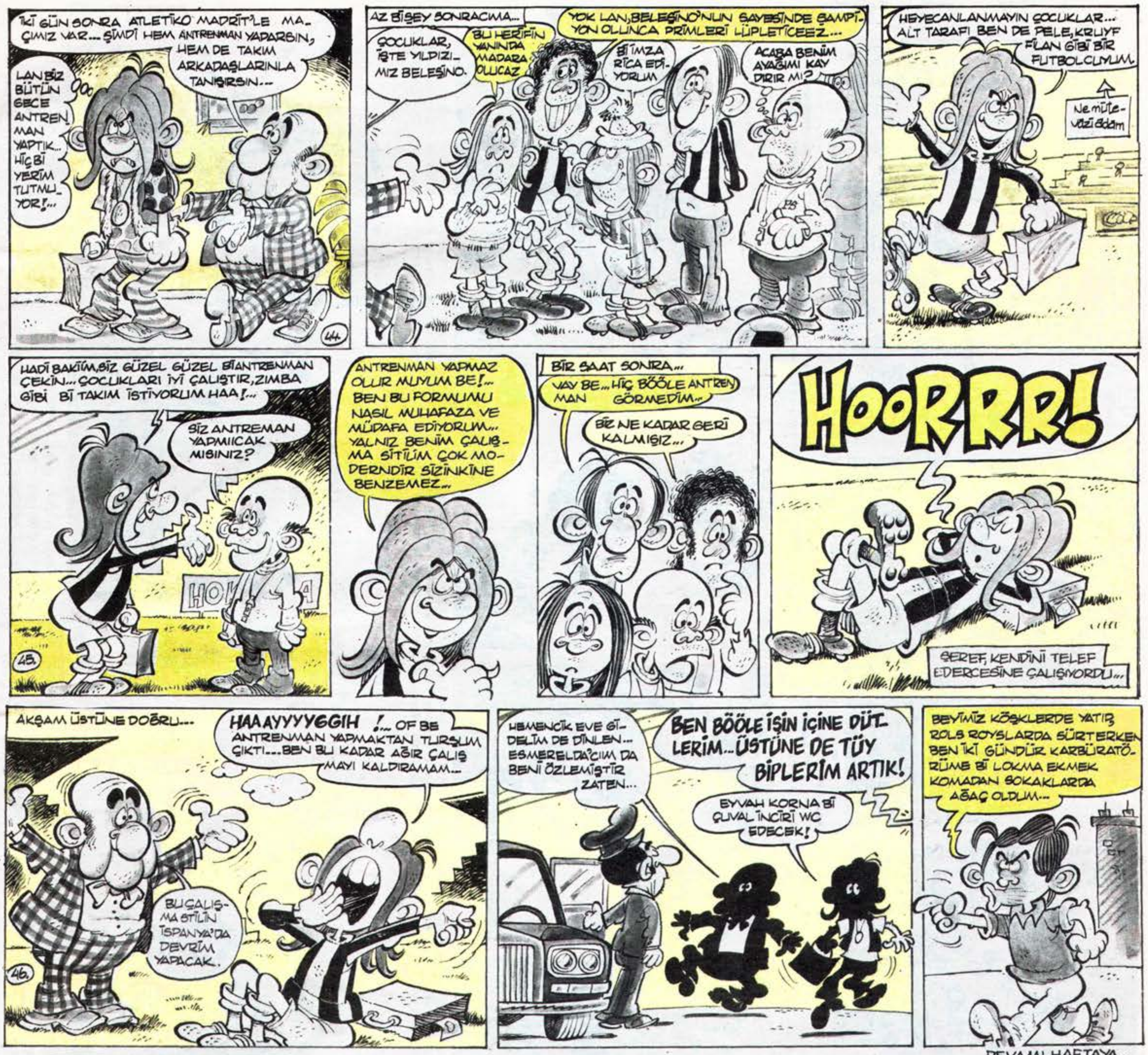

DEVAMI HAFTAYA...

İBRAHİM SARI

BİR SONER GÜNDAY FİLMİ..
CİNE-MAGAZİN
MOTEL
DALTONLARIN İNTİKAMI
SITKI ABİ Bİ DAKKA DUR Bİ HABERİM VAR.
Birgün Goşu yaparken, çok sami bi arkadaşım geldi dedi ki **Sıtkı abi daltonlar senin karıyı kaçırmış**
YÜRÜYÜN ARKADAŞLAR. GİDİP ŞU İT HERİFLERİ YAKALAYALIM
Ulan yine mi daha geçen hafta gaçırmışlardı. **Haftada bir karı kaçırılır mı lan** bu delikanlılığa sığarmı diye haykırdım. Sonra gittim **kaveden arkadaşları topladım** düştük daltonların peşine.
KİMSE GIMILDAMASIN..
DAN! DAN!
Uzun ve yorucu bir takipten sonra galifornyanın güneyinde oklahoma caddesinin az berisinde gıstırdım dalton kardeşleri **kimse gımıldamasın** diye bağırdım. Sonra korksunlar diye de **havaya iki el ateş açmak suretiyle** tetiğe bastım...
Daboncayı görünce gorktular. Aman abi yaman abi başladılar yavlarmaya... Sonra en büyük abileri dan **aravel dalton bana dedi ki... Sıtkı abi bak arkanda guş var...** ben de döndüm tam bakarkene öbürküsü co dalton golumdan yakaladı beni.
Gurnaz oğlu Gurnazlar beni bir güzel dövdüler sonra da **gafama ağır bi cisimle vurdular ben de saf gibi bayılmak zorunda kaldım.**
DUR GIZ.. DEBELENME
Sonra da **Aylin'i gaptıkları gibi yine kaçtılar.** Aradan bir **kaç yıl** geçtikten sonra Ayıldım **bi baktım** Aylin yok ortalarda
..ALO.. HA NE DİYORDUM.. ONDAN SONRA BAŞBAKAN DA DEMİŞKİ YILLAR AYIRSA BİLE... HE-HE KIH KIH.
ALIŞAMADIM
Dedim bu böyle gitmez oğlum Sıtkı senin karıyı zırt pırt kaçırıyorlar. Niye **çünkü siyasal tabanın yok.** Apolitiksin. Karar verdim **siyasal destek sağlamak** için girişimlerde bulunmaya gittim **Süleyman** Bey'in ziyaretine.
ALIŞAMADIM
Pek ilgilenmedi ben de dedim **gideyim Erdal beye** belkim o ilgilenir, destek verir ama oda **ilgilenmedi...** Baktım olacak gibi deyil dedim oğlum Sıtkı gendi işini gendin gör.
Başladım daltonların ayak izlerini takip etmeye..takip ede ede...
BENİ GÖRMEDİ KEKO.. DUR ŞUNU Bİ TAKİP EDEYİM HELE..
Büyük abileri aravelin yerini buldum ·gurnaz gibi peşine takıldım. O nereye giderse ben de oraya gittim sonunda...
Sonunda buldum aylini sakladıkları yeri. Yinę kaveden arkadaşları,çağırdım.Çalışmaya, çabalamaya. (Aylin'i gurtarmaya).
SON
Seneler süren gazılar sonunda. Artık aylinimi bulmuştuk. Ve aylın o üç çift kolundan bir çiftini boynuma doladı ve sonsuza dek birbirimize sıkı sıkıya sarıldık...

DAMGMAN

Suat GÖNÜLAY

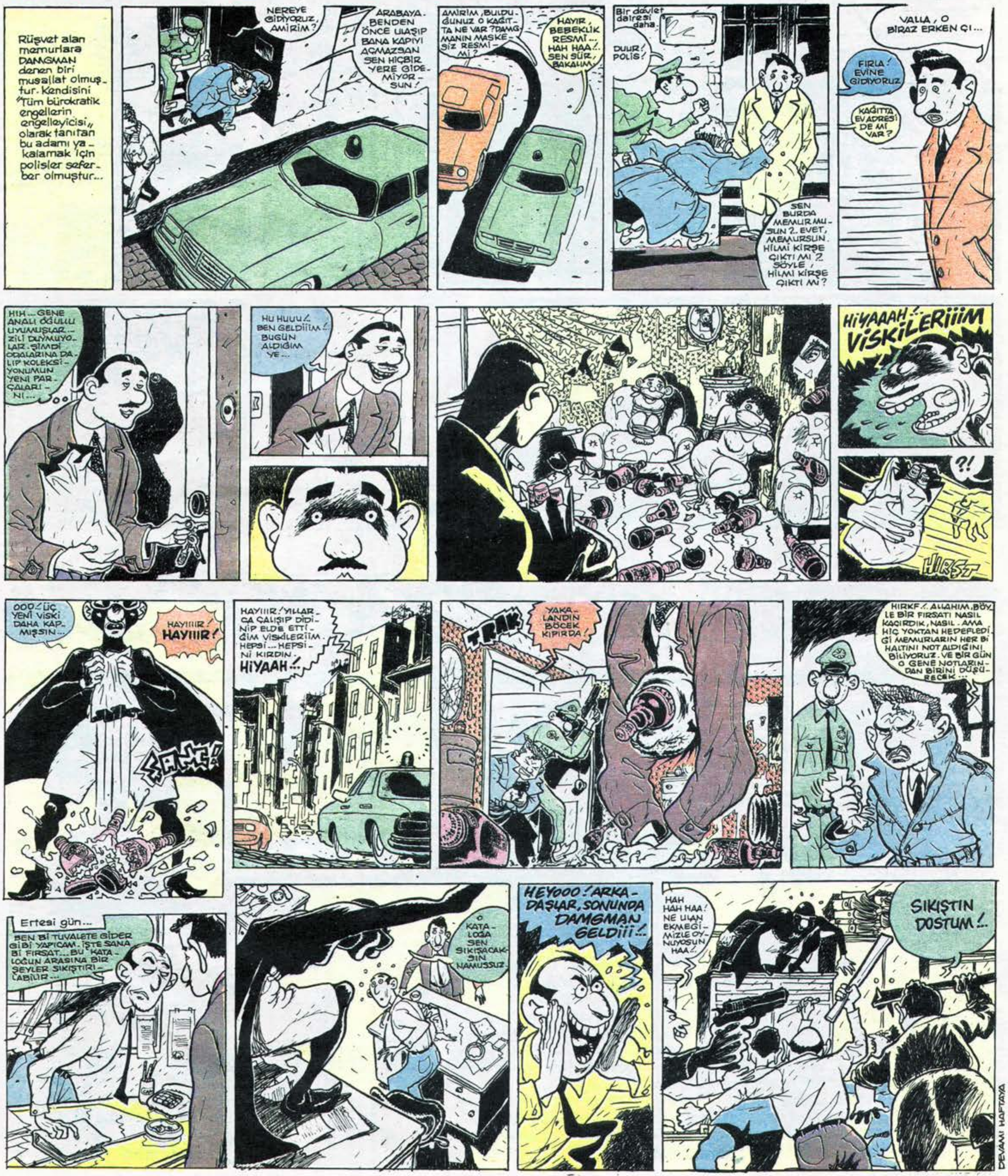

ALÇAK UÇUŞ

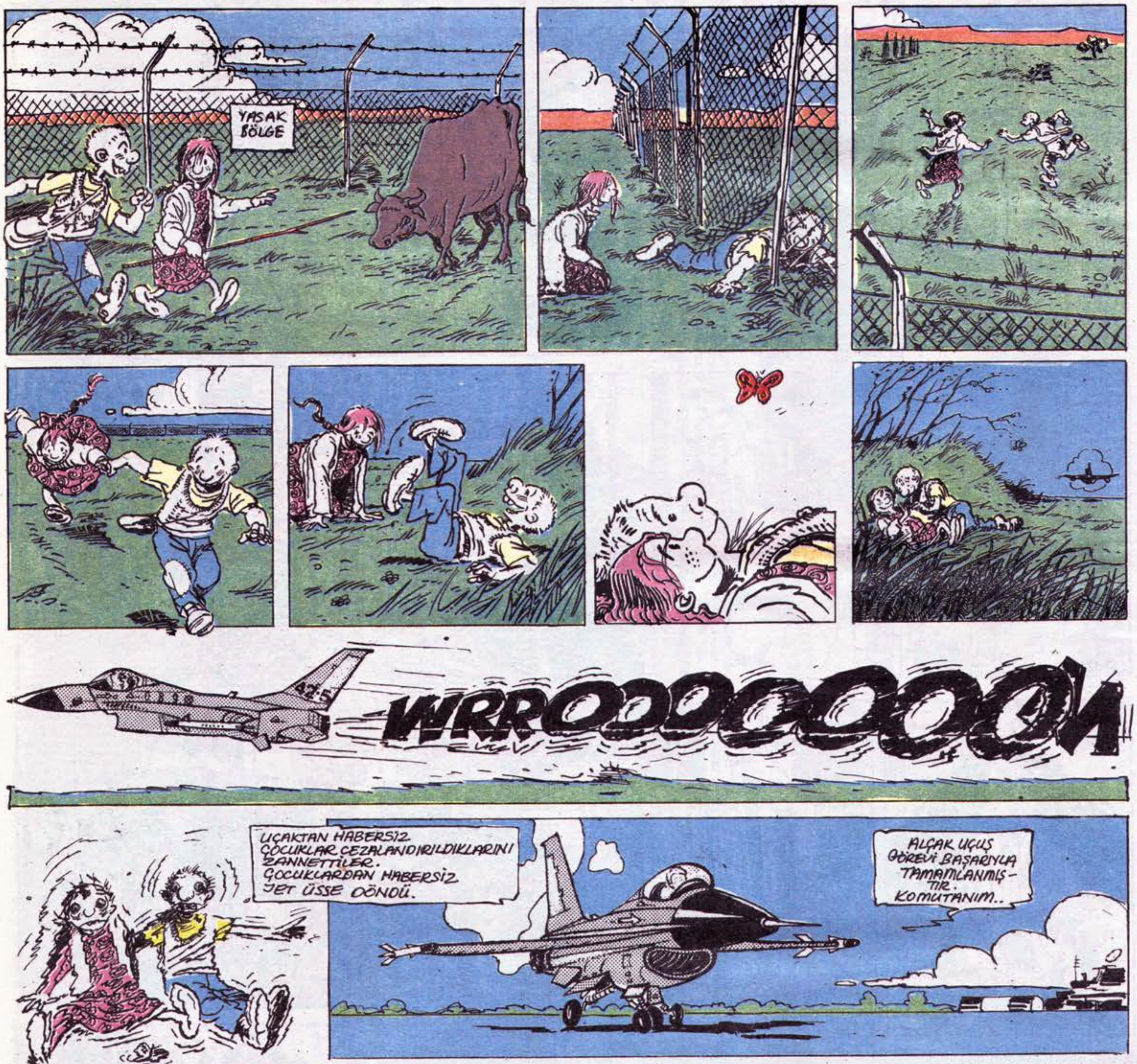

NATO ALÇAK EĞİTİM ÜSSÜ. KONYA-KARAPINAR: Proje değeri 100 milyon dolar. Yapılacak NATO yatırımı 500 milyon dolar. Alçak uçuş: Hız 750 km. (saatte). Yükseklik, 35-160 m. Uygun alanlarda (Konya?) 15-20 m. 28 köyden 30.000 insan göç edecek. Yılda 200.000 uçuş saati - 27 milyon kilo egsoz gazı teneffüs edilecek. Araştırmalara göre, sığırlarda erken doğum, düşükler, bilinçsizce koşma, saldırganlık, tavuklarda yumurta verimi düşmesi, çocuklarda kalp atışı, kan basıncı farklılığı, ürkme, titreme, korku. Kalıcı kulak çınlaması, kulak ağrısı, belki sağırlık. Bölgede 200 kuş türü yok olacak. Buğday tarımı tehlikede. Senede ortalama 20 uçak düşecek. Daha önce yapılması düşünülen diğer yerin (Kanada - Goose Bay) yerli kızılderilileri Brüksel'de protesto gösterisi yaparken, Türk kamuoyu tepkisiz.
RESMÎ GÖRÜŞ: Türkiye'yi Batıyla birleştirecek, yerleşen yabancı askerlerle tüketim artacak, döviz gelecek. Üs 10 yıl içinde, 380 milyon dolar döviz getirerek, 5000 kişiye iş imkânı sağlayacak. NATO alçak eğitim üssüne karşı çıkanlar, "cahil"dir.
Not: Bu bilgiler YEŞİL DÜNYA Dergisi'nden alınmıştır.

Üs henüz açılmadı. Açılacağını varsayıp bu öyküyü çizdik. Yeşiller'e ve resmî görüşe aklımız pek ermez ama; öyküdeki iki küçük, 15-20 sene sonra, şöyle olabilirler!...

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLIYANLAR
OĞUZ – GALIP – SONER – ŞEVKET

ÖZET

Taksicilik işine giren Vahap abimiz bir gece pavyondan aldığı bir müşterisini evine götürürken yolda arabası kurşunlanır... Gelişen olaylar onu bir uyuşturucu şebekesinin içine sürükler.

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLIYANLAR

OĞUZ – GALIP – SONER – ŞEVKET

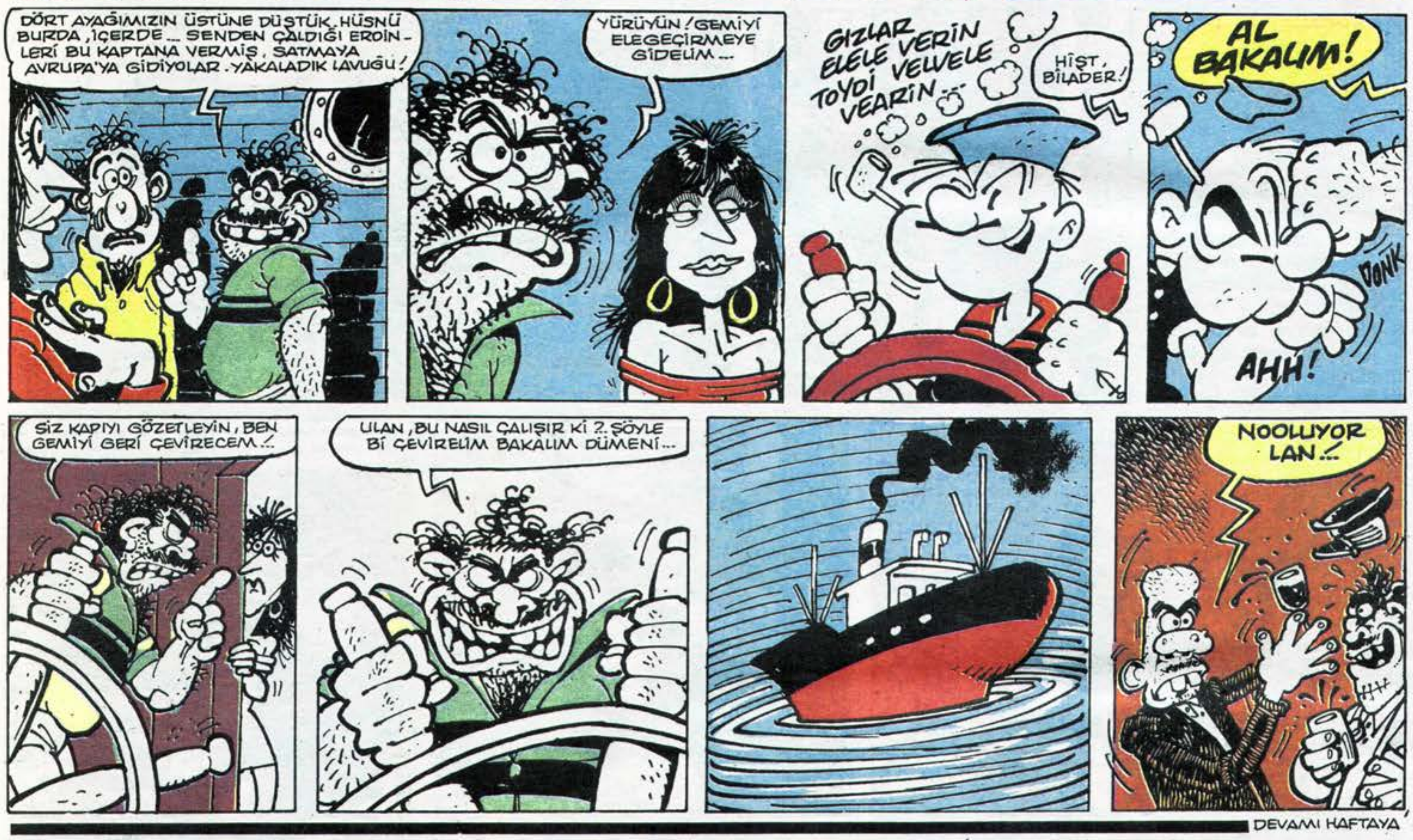

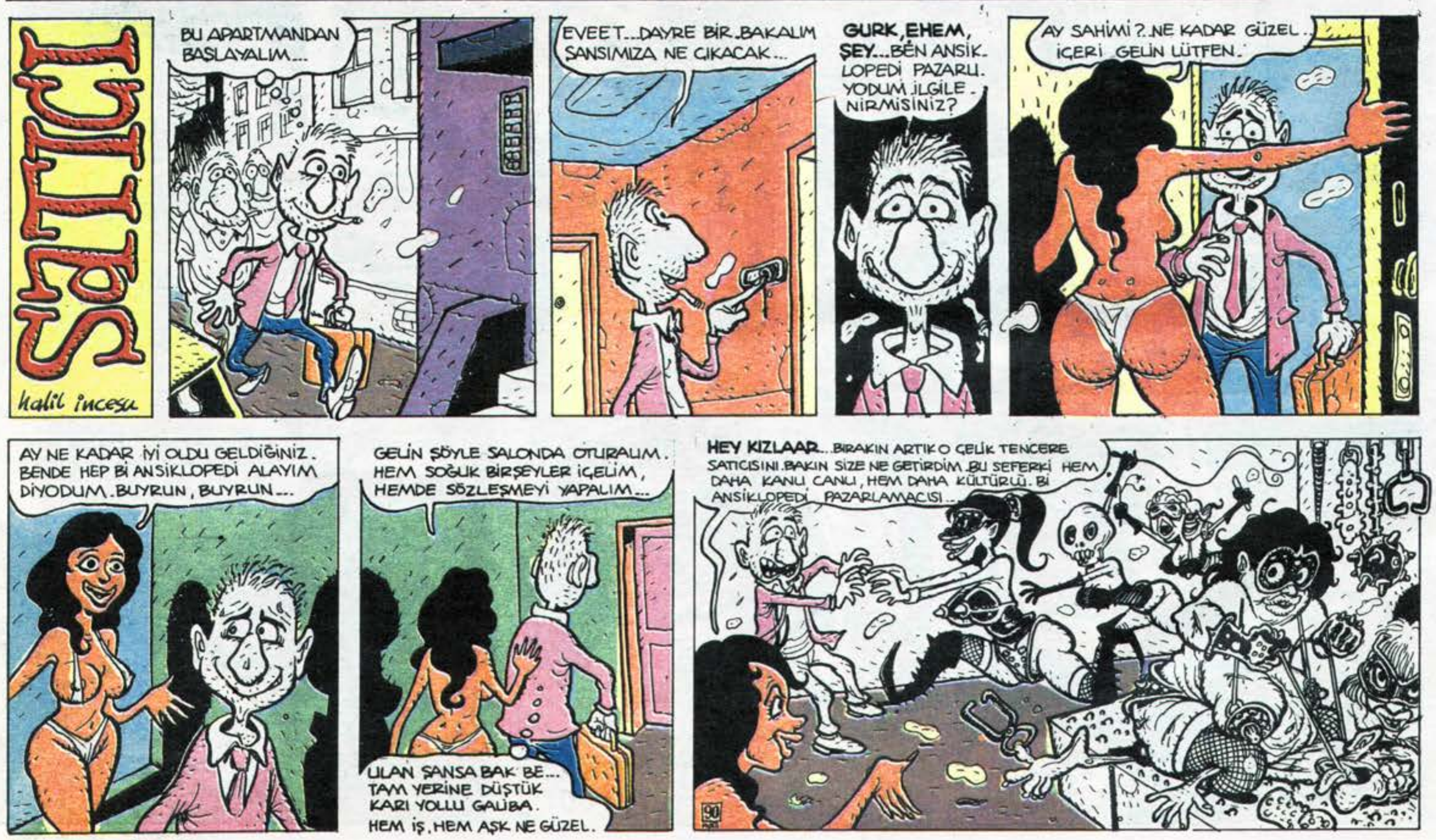

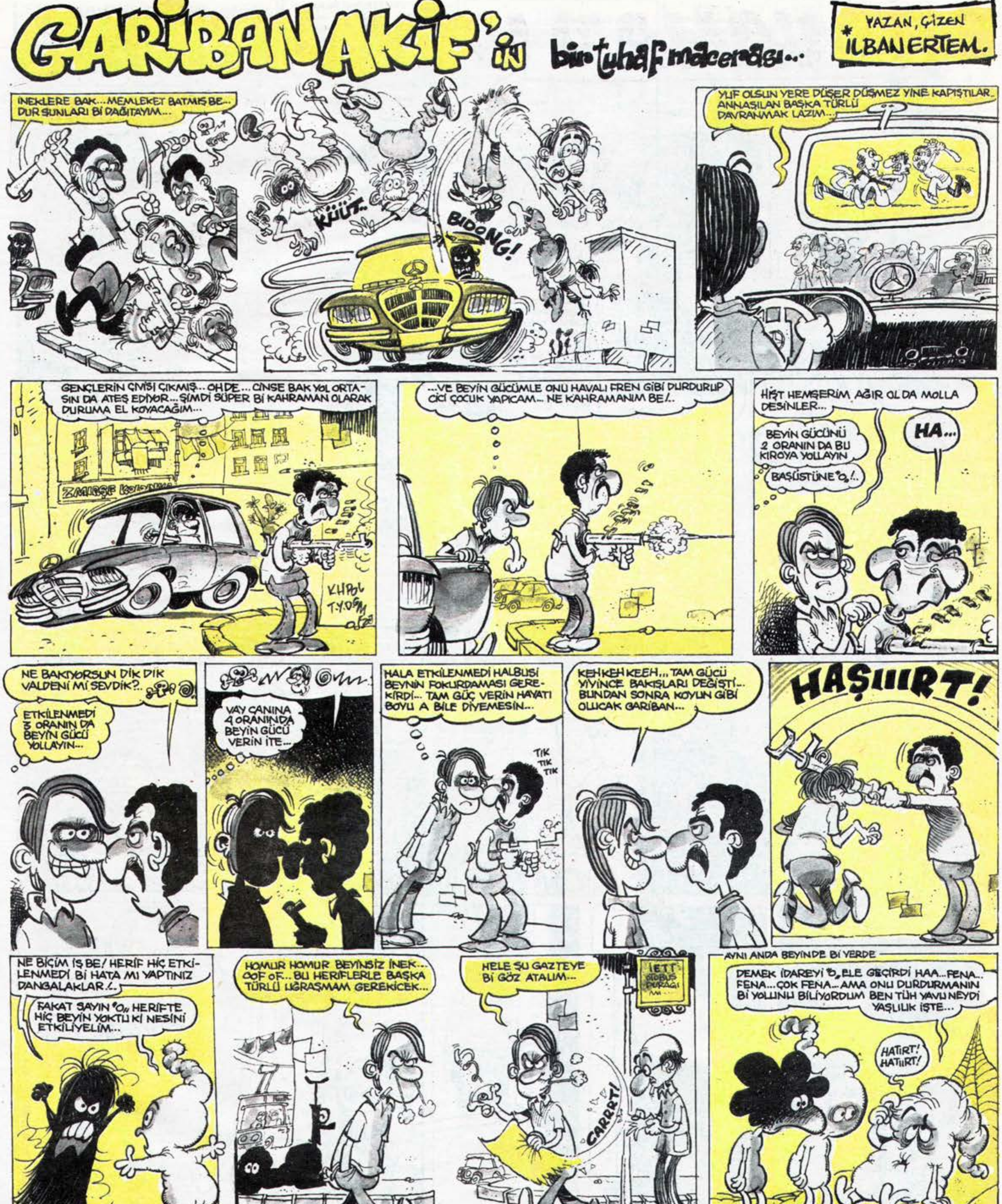
GARİBAN AKİF'İN bir tuhaf macerası...
YAZAN, ÇİZEN İLBAN ERTEM.
İNEKLERE BAK... MEMLEKET BATMIŞ BE.. DUR ŞUNLARI Bİ DAĞITAYIM...
KÜÜT..
BIDONG!
YUF OLSUN YERE DÜŞER DÜŞMEZ YİNE KAPIŞTILAR. ANNAŞILAN BAŞKA TÜRLÜ DAVRANMAK LAZIM...
GENÇLERİN ÇMİŞİ ÇIKMIŞ... OH DE... CİNSE BAK YOL ORTASIN DA ATEŞ EDİYOR... ŞİMDİ SÜPER Bİ KAHRAMAN OLARAK DURUMA EL KOYACAĞIM...
...VE BEYİN GÜCÜMLE ONU HAVALI FREN GİBİ DURDURUP Cİcİ ÇOCUK YAPICAM... NE KAHRAMANIM BE/..
HİŞT HEMŞERİM AĞIR OL DA MOLLA DESİNLER...
BEYİN GÜCÜNÜ 2 ORANIN DA BU KIROYA YOLLAYIN
HA...
BAŞÜSTÜNE "O"/..
NE BAKIYORSUN DİK DİK VALDENİ Mİ SEVDİK?..
ETKİLENMEDİ 3 ORANIN DA BEYİN GÜCÜ YOLLAYIN...
VAY CANINA 4 ORANINDA BEYİN GÜCÜ VERİN İTE...
HALA ETKİLENMEDİ HALBUSİ BEYNİN FOKURDAMASI GEREKİRDİ... TAM GÜÇ VERİN HAYATI BOYU A BİLE DİYEMESİN...
TIK TIK TIK
KEH KEH KEEH... TAM GÜCÜ YİYİNCE BAKIŞLARI DEĞİŞTİ... BUNDAN SONRA KOYUN GİBİ OLUCAK GARİBAN...
HAŞIIIRT!
NE BİÇİM İŞ BE/ HERİF HİÇ ETKİLENMEDİ Bİ HATA MI YAPTINIZ DANGALAKLAR/..
FAKAT SAYIN "O" HERİFTE HİÇ BEYİN YOKTU Kİ NESİNİ ETKİLİYELİM...
HOMUR HOMUR BEYİNSİZ İNEK... OOF OF... BU HERİFLERLE BAŞKA TÜRLÜ UĞRAŞMAM GEREKİCEK...
HELE ŞU GAZTEYE Bİ GÖZ ATALIM...
İETT OTOBÜS DURAĞI
CARRRT!
AYNI ANDA BEYİNDE Bİ YERDE
DEMEK İDAREYİ "O" ELE GEÇİRDİ HAA... FENA.. FENA... ÇOK FENA... AMA ONU DURDURMANIN Bİ YOLUNU BİLİYORDUM BEN TÜH YAVU NEYDİ YAŞLILIK İŞTE...
HATIRT! HATIIRT!

DEVAMI HAFTAYA

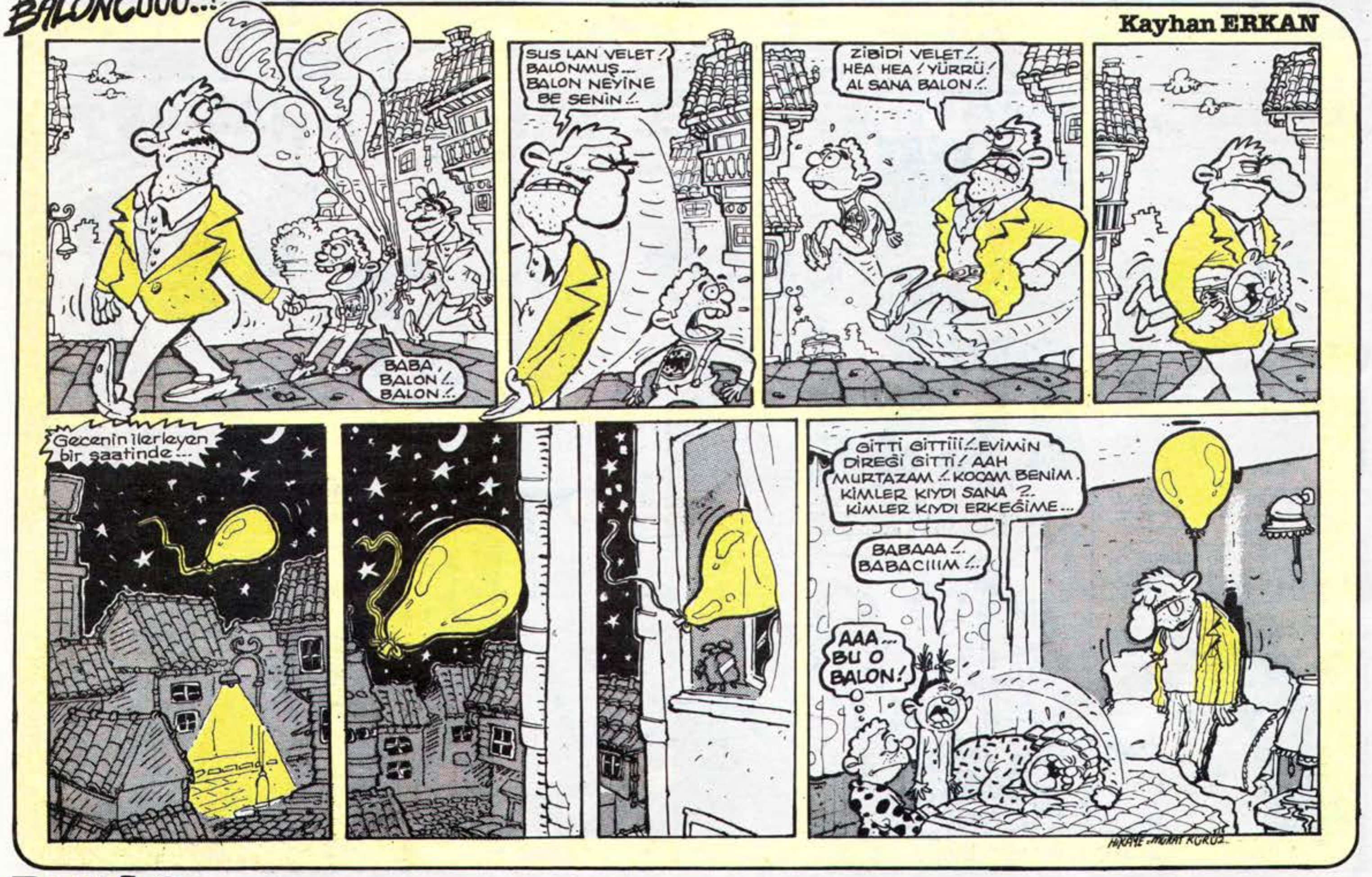

Kayhan ERKAN

YEDİNCİ VİTES

TAM GAZ GİDERKEN

Artık pencere açık uyuma mevsimi. Havalar ısındı. Yerlerdeki balgamlar çabucak kuruyo. Ağaçlar yapraklandı, kuş pisliğine hedef olma olasılığı azaldı. Evlere güneş daha çabuk girdiğinden, doktorlar panikte. Çocuğunuzu uyandıran motosikletliye kızmayınız. Şimmdi çocuk bayramı, uyansın da oynasın.

PUNDUNA GETİRMECE LİTERATÜRÜ

- El Kondor Paşa
- İster inan Mister No.
- En büyük ozan oyun bozan

MİNİ RÖPORTAJ

Rock tarihinin şövalyelerinden Fleetwood Mac Grubu'nun malikânesinde, havuz başındayız. Et kızartıp, şarap içip, müzik dinleyip vırvır ediyoruz.

Dıgıl: Mick aabi saçları iyice döktün. Irsi mi yoksa bi derdin mi var?

Mick: Siz kısa boylular, atmosferin bu yüksekliğinde yaşamı bilmezsiniz. Saç döker, diş çürütür bu irtifa yavrucuğum.

Dıgıl: Anlaşıldı. Tamam. Eskilerden anlatsana biraz aabi. Kimler var unutmadığın?

Mick: Teknoloji, liselerarası müzik yarışması gibi bi müzik dünyası yarattı. Klipler, dicital kayıtlar, uydu yayınları ders verdiğimiz yaramazları bize rakip yaptı. Ama dünyanın gelişmesi herşeyden daha güzel. Ben seviniyorum. Ama o eskiii John Mayall, J.J. Cale, Traffic zamanları ne kıyaktı... Çiçek kokulu bi Rock laboratuvarı gibiydi. Hey gidi. Hey gelii...

Dıgıl: Steve Nicks'in yanındayız... O çırılçıplak ben şortlayım. (Hanzoyuz ya)... Sevgili Steve, havuzda yüzerken konuşsak soğuk su bana iyi gelicek. (Foşşş, fışşş)... Türkiye'de bikaç klip'ini gördük ama, az kişi biliyo seni burda işler nasıl?

Steve: Bizim müziğimiz özel parkurda ralli yarışı gibi oldu artık. Eski tanıdıklar plak yapıyoruz. Birbirimize doğum günü hediyesi gibi çalıp söylüyoruz. Sevenlere şapka çıkarıyoruz. İşte bööyleee tatlım.

Dıgıl: Şimdi de Cristen Mac Vie'ye doğru yüzüyorum. O tramplenden atlamaya hazırlanıyo teyzee... Bi kaç mezur da sen solo atsana şööle içinden geldiği gibi.

MacVie: Ya git be çocuk... Röportaj devri geçmedi mi hâlâ... Nerden geliyosun hem sen. Arabistan'da kim tanır bizi.

Dıgıl: Coğrafyan sarkmış diye erken menapoz yapma be moruk. Biz sizi severiz.

MacVie: Bana bak velet. İki satırn yazı yazıcan diye, cennetimde sivrisineklik yapma, yırtarım röportajını.

Dıgıl: Gördüğünüz gibi bu tarihi küçük çingene kabilesi hâlâ zımba gibi.

HASO METALCİ GEÇEN HAFTA

- Doğum günü bolluğuna düştü. Ne de çok "Koç" arkadaşı varmış. Bütçe hediye parasından dumura uğradı. Hiçbi hediyesi de beğenilmedi. "Koç" kaprisi sendromu işte. Şimdi de "Boğa"lara gelmece.
- İstanbul Festivali'nde John McLouglin konserine girebilmek için, Açık Hava Tiyatrosu'na tünel kazma çalışmalarına başladı.
- "Mutena" kelimesi sinirlerini bozdu.
- Kendine yakışan güneş gözlüğü arama çalışmalarına başladı.

Tüm arkadaşlarımın 23 Nisan Bayramını kutlarım...

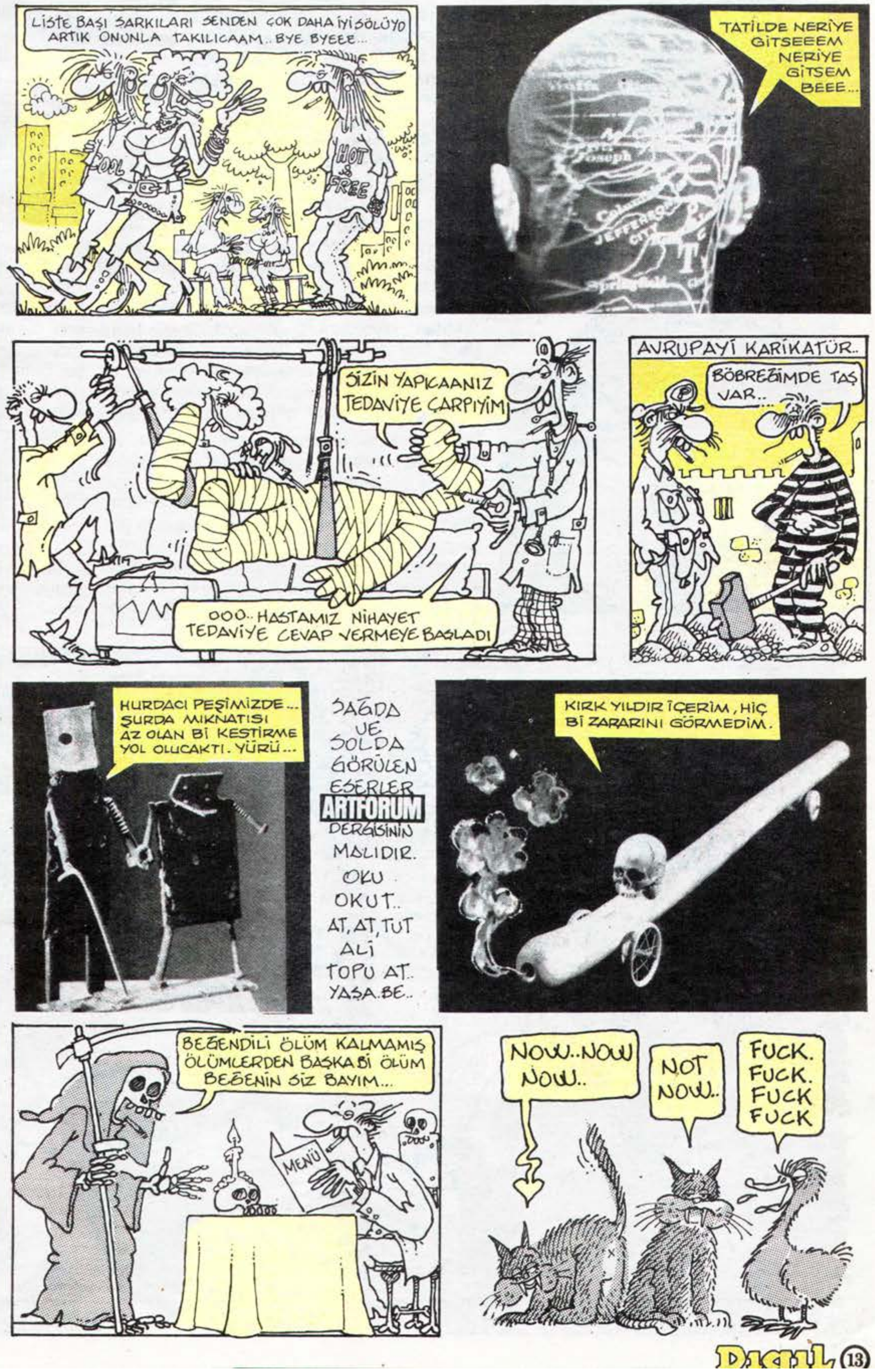

HALİL İNCESU

KEMAL GÖKHAN'IN ÇİZGİSİYLE BEN

1966 yılının 1 Mart'ında Malatya'da doğdum. O zamanlar daha çok küçüktüm, şöyle el kadar bişiydim. Ne konuşabiliyor, ne de çizebiliyordum. Bu durum 3-4 sene devam etti. İlk resimlerimi abimin defterlerine çizdim ve abimle ilk kavgamı da böylece yapmış oldum. 6 yaşında yakalık, siyah önlük giydirilip annem tarafından okul diye bir yere götürüldüm. Benim gibi bir sürü çocuk vardı orada. Bol bol dayak yedik beş sene boyunca. Tabii bu arada ben de 11 yaşına geldim, daha güzel ve daha çok resim yapıyordum. En çok resim dersini seviyordum. Ama ressam filan olmak istemiyordum niyeyse. **"Ne olacaksın yavrum?"** diye sorduklarında **"kaptan"** diyordum. O olmazsa **"fener bekçisi."** İkisi de olmadı. 1980 yılında İstanbul'a geldim, Gültepe'de ortaokulu okuyordum. O sıralar karikatürle tanıştım, çok sevdim kendisini. Ve karikatürcü olmaya karar verdim.

Tabii böylece tahsilli bir kimse olma ve toplumda kendime saygıdeğer bir yer edinme şansımı yitirdim. Karikatürcü olduktan sonra evden ayrıldım, yaş henüz 14. Kendi kendime bakıyor, karikatürden kazandığım parayla geçinip gidiyordum. Bir sürü dergi ve gazetelerde çalıştım. Şimdi bildiğiniz gibi, **Avni, Fırfır** ve **Dıgıl** dergilerinde çiziyorum. İki buçuk yıllık evliyim, izninizle buradan sevgili eşime seslenmek istiyorum: **"Ceren, seni çok seviyorum."** Henüz çocuğumuz yok. 12 kardeşiz, altı kız, altı erkek. Ben sondan beşinciyim. Çizgiyi çok seviyorum. Müzik dinlemeyi, sinemayı, Oğuz Aral'ı, okumayı, yüzmeyi, tatil yapmayı çok severim. Yumurtalı mantara bayılırım, top oynamayı ve ip atlamayı bilmem.

Dergide siz sevgili okuyuculara güzel şeyler çizebilmek için Galip'le sık sık gırtlaklaşırız.

Genellikle uykusuz olurum, otobüste kıvırcık saçlı, kıvırcık sakallı, başını omuzunuza dayayarak uyuyan birine rastlarsanız bilin ki o benim. Sakın rahatsız olmayın ve korkmayın, son durakta uyanır size teşekkür eder ve giderim. İnsanın kendini anlatması ne zormuş be. Şimdilik aklıma gelenler bunlar. Yazdıklarımla yetinmeyip daha fazlasını öğrenmek isteyen okuyucular telefon veya mektupla bana başvurabilirler, ciddiyim. Son noktayı koymadan önce hepinize sevgi ve dostluk dolu selamlar sunarım benim sevgili okuyucularım, hoşçakalın.

Çizerin Notu: Bakırköy'de, uygun şartlarda kiralık daire aramaktayım, büyük olması şart diil.

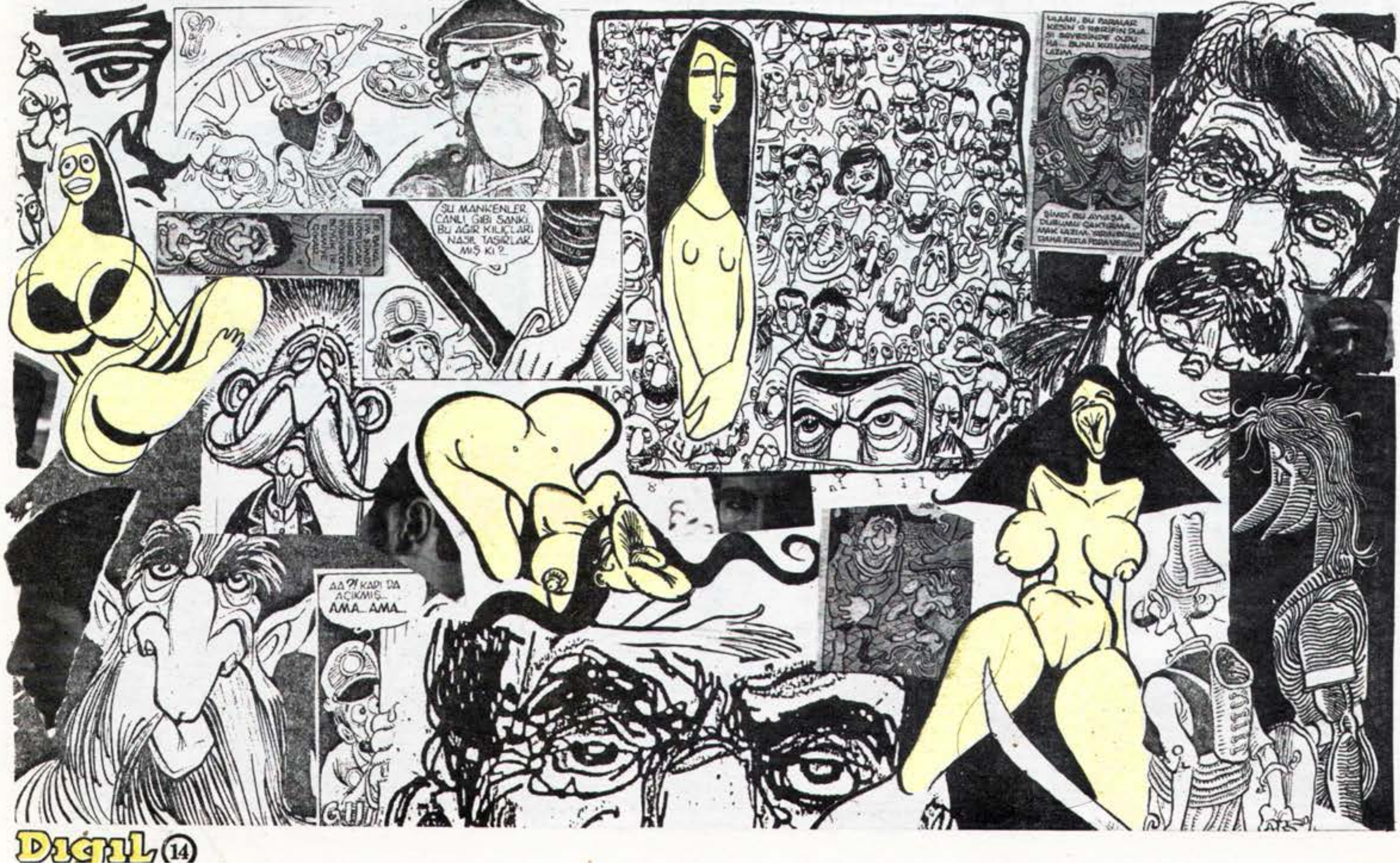

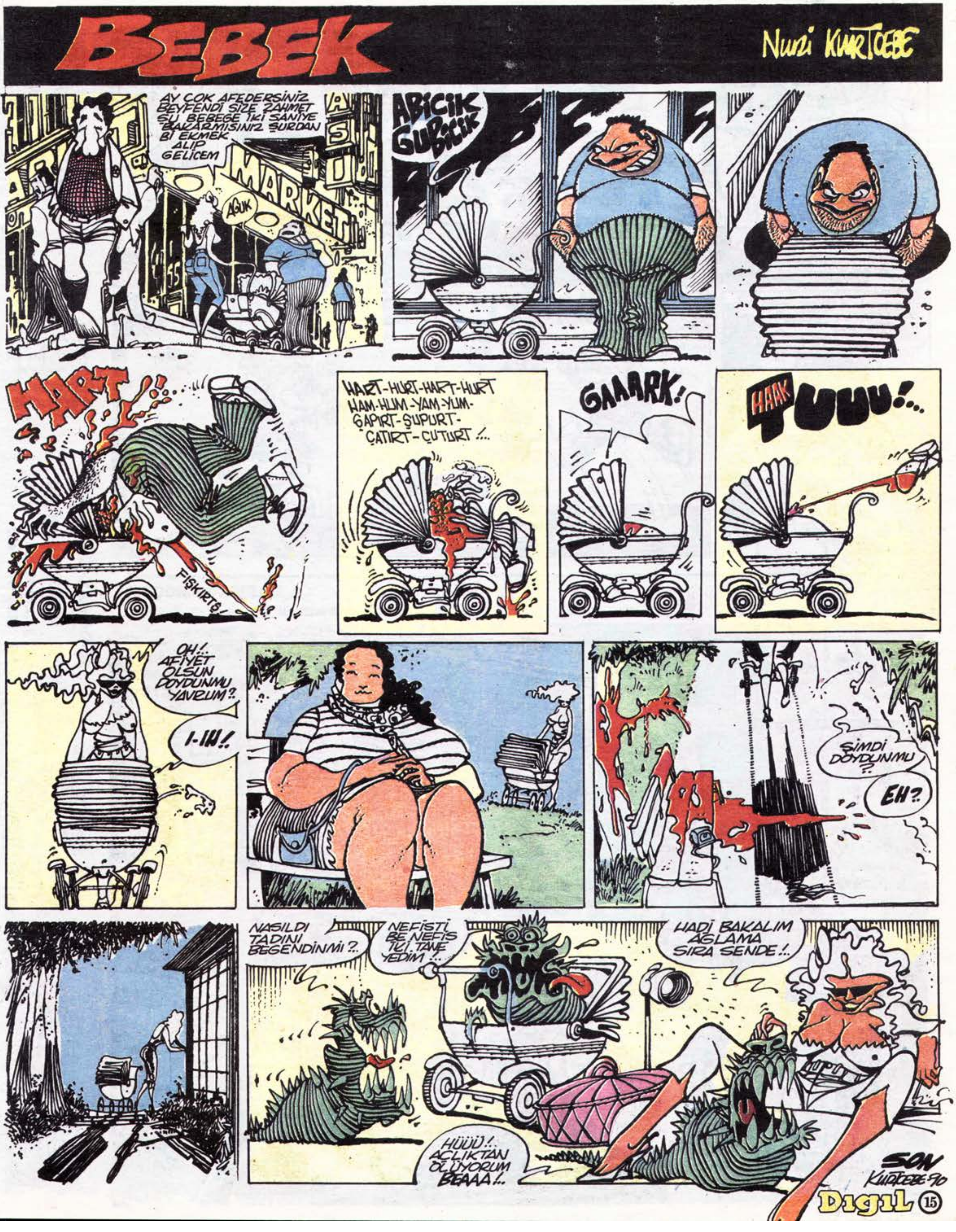
BEBEK
Nuzi KURTCEBE
AY ÇOK AFEDERSİNİZ BEYFENDİ SİZE ZAHMET ŞU BEBEGE İKİ SANİYE BAKARMISINIZ ŞURDAN Bİ EKMEK ALIP GELİCEM
AGUK
MARKET
ABİCİK GUBİCİK
HART!!
FIŞKIRTS!
HART-HURT-HART-HURT HAM-HUM-YAM-YUM-ŞAPIRT-ŞUPURT-ÇATIRT-ÇUTURT !...
GAAARK!
HAAK TUUU!..
OH! AFİYET OLSUN DOYDUNMU YAVRUM?
I-IH!
ŞİMDİ DOYDUNMU ?
EH?
NASILDI TADINI BEGENDİNMİ ?..
NEFİSTİ BE NEFİS İKİ TANE YEDİM ...
HADİ BAKALIM AGLAMA SIRA SENDE !..
HÜÜÜ!.. ACLIKTAN ÖLÜYORUM BEAAA!..
SON
KURTCEBE-90
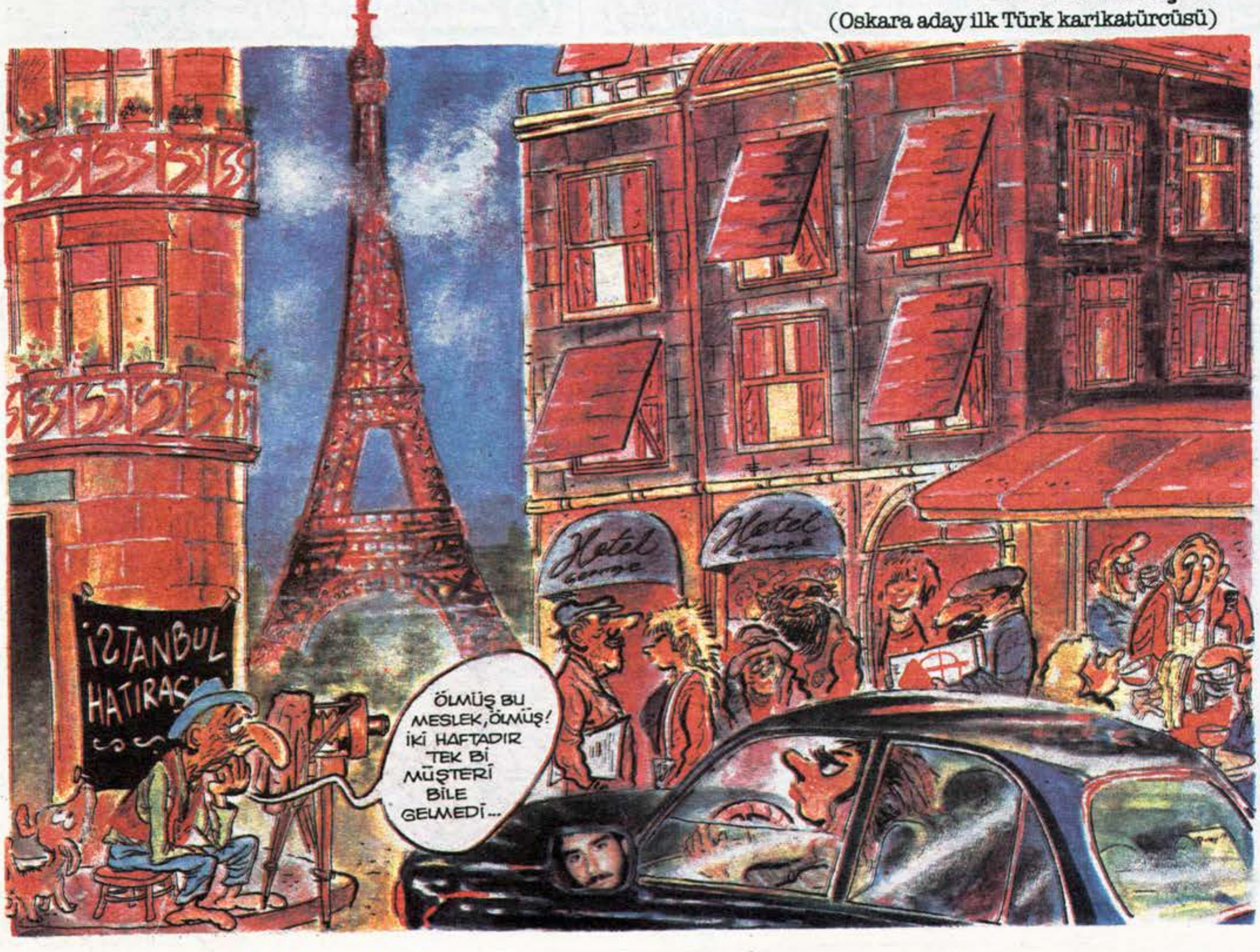
ZAFER TEMOÇİN
(Oskara aday ilk Türk karikatürcüsü)